

Resolució 804/2022, de 22 de setembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 736/2022**Administració reclamada:** Departament de Salut**Informació reclamada:** Sobre la gratuïtat del 061 durant la pandèmia.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació.

Resum: La informació sol·licitada en aquest procediment és relativa al cost i finançament d'un servei públic, com és el cas del 061. Es tracta, per tant, d'informació que amb tota probabilitat s'ha de trobar en poder de l'Administració. Per tant, segons l'article 2.b LTAIPBG s'ha de qualificar d'informació pública. En conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació. El Departament de Salut no ha invocat la concurrència de cap límit legal a la informació sol·licitada, i no sembla plausible que n'hi concorri cap. En conseqüència, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada. És més: com es veurà tot seguit, la informació reclamada ha estat formalment objecte d'una resolució d'estimació de la sol·licitud que la demana, o sigui que també és el propi Departament qui s'ha obligat a facilitar-la. El fet que fos notòria la vigència de l'Estat d'alarma mentre s'aplicava no implica que el comú de la ciutadania segueixi retenint les dates quan han passat força mesos des de la seva derogació. A la vista de les mancances, imprecisions i contradiccions anteriors, és procedent requerir el Departament de Salut perquè faciliti a la persona reclamant estrictament i amb exactitud la informació que sol·licita, és a dir: "La gratuïtat es manté vigent? Si no fos així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via?". I això comporta facilitar la data concreta de l'acabament de la gratuïtat i la disposició o l'actuació administrativa concreta que l'estableix.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Serveis públics. Gratuïtat. Costos per a l'Administració. Vigència. Nombre de persones beneficiades. Covid19. Reclamació contra lliurament parcial.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 12 d'agost 2022 entra a la GAIP la Reclamació 736/2022, presentada contra el Departament de Salut, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 12 de maig de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud al Departament de Salut: “A principis de març del 2020, el Govern va anunciar la gratuïtat del telèfon 061 i, a l'octubre d'aquell any, va assegurar que es mantindria durant tota la pandèmia. Sol·licito saber: - Per quina via s'ha implementat la mesura? (disposicions legals i altra documentació que ho hagi establert, si fos el cas) - Quines companyies telefòniques es van acollir a la línia de subvencions anunciada per finançar el cost del servei o han firmat un conveni o similar en aquesta línia? Quin cost per a la Generalitat ha tingut aquestes subvencions i/o convenis? - Quantes persones van reclamar a l'Agència Catalana de Consum la despesa, en cas de companyies no acollides a les subvencions o convenis? I en cas que hi hagués una altra via per reclamar, quantes ho van fer? Quantes resolucions fermes per ara hi ha hagut per a les quals el Govern s'ha fet càrrec del cost de la trucada? - La gratuïtat es manté vigent? Si no fos així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via? - Quantes trucades ha rebut el 061 des del març del 2020 i quantes d'aquestes han estat gratuïtes per a l'usuari?”.
3. L'11 de juliol de 2022 la persona reclamant s'adreça de nou al Departament de Salut i posa de manifest el següent: “El passat 12 de maig, vaig fer una sol·licitud d'accés a la informació relativa al procés anunciat per garantir la gratuïtat del telèfon 061 i la seva eventual resolució o vigència, amb número de registre 9015-900537/2022. El 2 de juny, se'm va notificar que, atès l'elevat i complex volum d'informació reclamada, s'allargaria el termini per resoldre fins al 27 de juny. Adjunto acusament de rebuda i comunicació de la pròrroga en un sol pdf. Des de llavors, però, no he rebut cap altra notificació, així que, d'acord amb l'article 35 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, entenc que es produeix un silenci administratiu pel qual s'ha estimat la meua sol·licitud i, per tant, reclamo que se'm lliuri la informació en el termini de 30 dies des del període màxim per resoldre, és a dir, abans del 28 de juliol”.
4. El 28 de juliol de 2022 el Departament de Salut estima la sol·licitud i facilita a la persona reclamant la informació següent: “A la vista de l'excepcionalitat de la situació que va derivar de la declaració d'estat d'alarma, el Govern de la Generalitat va emprendre determinades iniciatives que permetessin de coadjuvar a l'aplicació de la gratuïtat del telèfon 061 mentre es perllongués aquesta declaració. Concretament es varen aprovar les següents normes: a. Decret Llei 6/2020, de 12 de març, de mesures urgents en matèria assistencial, pressupostària, financera, fiscal i de contractació pública, per tal de pal·liar els efectes de la pandèmia generada pel coronavirus SARS-CoV-2. <https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=870651>. b. Acord GOV/128/2020, de 20 d'octubre, pel qual s'estableixen mesures amb relació a la gratuïtat

de les trucades efectuades pels ciutadans al telèfon 061 en compliment del Decret Llei 6/2020, de 12 de març, de mesures urgents en matèria assistencial, pressupostària, financera, fiscal i de contractació pública, per tal de pal·liar els efectes de la pandèmia generada pel coronavirus SARSCoV- 2. <https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=884552>. c. Acord GOV/164/2020, de 22 de desembre, pel qual s'estableixen mesures en relació amb la gratuïtat de les trucades efectuades pels ciutadans al telèfon 061 en compliment del Decret Llei 6/2020, de 12 de març, de mesures urgents en matèria assistencial, pressupostària, financera, fiscal i de contractació pública, per tal de pal·liar els efectes de la pandèmia generada pel coronavirus SARSCoV-2: <https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=889727>. Tot i les previsions, no fou necessari que el Govern de la Generalitat de Catalunya aprovés cap línia de subvenció o signés cap conveni amb les companyies teleoperadores per tal que els ciutadans poguessin fer efectives les seves reclamacions. S'acompanyen també la relació de les reclamacions presentades davant de l'Agència Catalana de Consum, i el registre de trucades rebudes al telèfon 061 als anys 2020 i 2021”.

5. La Reclamació presentada el 12 d'agost de 2022 fa les consideracions següents: “Tal com es pot constatar en la resposta de l'administració, malgrat que la petició va ser estimada completament, alguns dels elements demanats no s'han aclarit. En concret, demano que es respongui específicament: - Quin cost per a la Generalitat ha tingut l'assumpció del cost de les trucades al 061? (punt 2) - La gratuïtat es manté vigent? Si no fos així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via? (punt 4) - Quantes trucades al 061 han estat gratuïtes per a l'usuari? (punt 5) No queda clar si només ho han estat les 11 reclamacions resoltes per l'Agència Catalana de Consum indicades al full de càlcul o ho van ser també d'altres per aplicació de les mesures de l'administració sense necessitat de reclamar per a l'usuari.
6. El 19 d'agost de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 16 de setembre de 2022 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut, segons el qual “en relació amb la reclamació presentada, es reitera aquesta Administració en la resposta proporcionada a la persona sol·licitant ja que els aspectes a que es refereix la persona reclamant ja es troben inclosos en la informació lliurada. Tal com s'expressa en el contingut de la informació, no fou necessari que s'aprovés cap línia de subvenció ni se

signés cap conveni amb les companyies teleoperadores, pel que no consta cap despesa en aquest sentit. Pel que fa al període temporal i la quantitat de trucades gratuïtes, tal com s'expressava expressament en l'annex de la resolució impugnada, va aplicar-se la gratuïtat del telèfon a partir de la declaració de l'estat d'alarma i mentre es perllongués aquesta declaració. El període temporal de la vigència de l'estat d'alarma fou conegut de forma notòria pel conjunt de la ciutadania. De la informació lliurada a la persona sol·licitant es desprèn que les trucades al telèfon 061 varen ser gratuïtes pel conjunt de la població durant la vigència de la mesura, i no només per les persones que van presentar una reclamació a l'Agència Catalana de Consum”.

8. El 19 de setembre de 2022 la persona reclamant presenta les següents alegacions en relació amb les consideracions anteriors del Departament de Salut: “En la meua reclamació entenia que, en la resposta inicial de l'administració sobre la meua petició, no havia aclarit tres aspectes que demanava: 1) el cost per a la Generalitat de l'assumpció del cost de les trucades al 061 que havia anunciat que serien gratuïtes; 2) si es manté la mesura vigent i, en cas contrari, quan i com s'havia retirat; i 3) quantes trucades havien estat efectivament gratuïtes a partir d'aquesta iniciativa, si les 11 notificades com a reclamacions resoltes per l'Agència Catalana de Consum o més. En les consideracions del Departament de Salut, s'assegura que aquestes qüestions ja estaven resoltes perquè: 1) "no fou necessari que s'aprovés cap línia de subvenció ni se signés cap conveni amb les companyies teleoperadores, pel que no consta cap despesa en aquest sentit"; 2) que el termini de vigència era "a partir de la declaració de l'estat d'alarma i mentre es perllongués aquesta declaració"; i 3) que "les trucades al telèfon 061 varen ser gratuïtes pel conjunt de la població durant la vigència de la mesura, i no només per les persones que van presentar una reclamació a l'Agència Catalana de Consum". Malgrat tot, vull reiterar que no considero que estiguin resolts els dubtes, almenys el segon i tercer. El primer sí amb aquesta notificació que explicita que la l'administració no ha afrontat cap despesa per implementar la mesura. Els altres dos, però, no estan aclarits si repassem l'hemeroteca i la informació lliurada fins ara. El Govern català [va anunciar el 12 de març del 2020 la gratuïtat del 061](#), malgrat que aquesta no va ser efectiva fins que [el govern espanyol va firmar un acord amb les grans empreses de telecomunicacions aquell 20 de març](#) que incloïa aquesta mesura i que seria efectiu fins que durés el primer estat d'alarma. Un cop va acabar aquell estat d'alarma, [el 061 va tornar a ser de pagament, segons va confirmar el Departament de Salut](#), que assegurava que tornaria a buscar vies per reimplementar la mesura. Tal com recorda el Departament a la primera resposta a la meua petició d'informació, aquest va aprovar dues resolucions en aquesta línia: la primera [va ser el 20](#)

[d'octubre del 2020](#) i la segona (que derogava la primera) [va ser el 22 de desembre de 2020](#). En elles, s'establia que la Generalitat es faria càrrec del cost de les trucades del 061 a través de convenis amb les operadores telefòniques i que aquesta mesura s'allargaria (punt 7 del segon decret) "fins que estiguin vigents les mesures establertes pel PROCICAT", i no fins que fos vigent l'estat d'alarma com assegura ara. Malgrat això, diverses informacions periodístiques certificaven mesos més tard ([aquí a Catalunya Ràdio](#) i [aquí a l'Ara](#)) que el telèfon 061 seguia sent de pagament l'abril del 2021, però el Departament de Salut insistia que estava a punt de firmar els convenis amb les operadores i apuntava que el cost de la mesura seria d'uns 900.000 euros fins al juny del 2021. Tanmateix, des de llavors no s'han notificat públicament accions en la línia d'aplicar aquestes mesures i, davant la meua petició d'informació, ara s'afirma que es va poder garantir la gratuïtat del 061 sense necessitat de firmar cap conveni i sense cap cost per a l'administració. No s'aporta, però, cap document o resolució que modifiqui la normativa que fixava aquesta via del conveni per implementar la gratuïtat ni que concreti quan finalment va ser efectiva des que diversos mitjans certifiquessin que no s'estava aplicant i si ho va ser amb caràcter retroactiu o no. Igualment, encara s'apliquen mesures per contenir la Covid, l'última de les quals, encara vigent, [una resolució del 31 de març passat](#). D'aquesta manera, atès que no resta aclarit per quina via ni a partir de quin moment es va establir efectivament la gratuïtat del 061 (excepte pel que fa al primer estat d'alarma de la primavera del 2020); atès que no resta aclarit tampoc quantes trucades han restat efectivament gratuïtes per aquesta via (més enllà de les 11 en què va actuar l'Agència Catalana de Consum); i atès que tampoc no resta aclarit quan va deixar de ser vigent aquesta mesura i per quina via (el Govern segueix dictant mesures per contenir la Covid), em ratifico en la reclamació per tal que s'aclareixin aquests punts.

9. El 21 de setembre de 2022 la GAIP comunica al Departament de Salut les al·legacions anteriors de la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals

si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és relativa al cost i finançament d'un servei públic, com és el cas del 061. Es tracta, per tant, d'informació que amb tota probabilitat s'ha de trobar en poder de l'Administració. Per tant, segons l'article 2.b LTAIPBG s'ha de qualificar d'informació pública. En conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació. El Departament de Salut no ha invocat la concurrència de cap límit legal a la informació sol·licitada, i no sembla plausible que n'hi concorri cap. En conseqüència, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada. És més: com es veurà tot seguit, la informació reclamada ha estat formalment objecte d'una resolució d'estimació de la sol·licitud que la demana, o sigui que també és el propi Departament qui s'ha obligat a facilitar-la i que, per tant, ha de lliurar a la persona reclamant tota la informació sol·licitada.

Dos mesos i mig després de la presentació de la sol·licitud (quan l'article 33 LTAIPBG estableix que les sol·licituds d'informació pública han de ser resoltes en el termini d'un mes) el Departament de Salut estima formalment la sol·licitud i contesta, sembla ser que parcialment, les qüestions plantejades per ella. A la vista de la resposta del Departament, la persona reclamant presenta aquesta Reclamació amb l'objecte d'obtenir la informació sol·licitada següent, perquè considera que no li ha estat facilitada: - Quin cost per a la Generalitat ha tingut l'assumpció del cost de les trucades al 061? - La gratuïtat es manté vigent? Si no fos així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via? - Quantes trucades al 061 han estat gratuïtes per a l'usuari? (no queda clar si només ho han estat les 11 reclamacions resoltes per l'Agència Catalana de Consum indicades al full de càlcul o ho van ser també d'altres per aplicació de les mesures de l'administració sense necessitat de reclamar per a l'usuari).

La resposta del Departament és genèrica i, si bé contesta la primera de les qüestions demanades per la Reclamació (el cost suportat per la Generalitat per la gratuïtat de les trucades al 061), no contesta alguna de les qüestions plantejades per la Reclamació i, a tenor de les al·legacions de la persona reclamant, resulta contradictòria amb disposicions i comunicats diversos de la Generalitat en relació amb la Covid19.

En relació amb la qüestió de la vigència temporal de la mesura de la gratuïtat de les trucades al 061, el Departament no dona una resposta precisa i la que dona sembla contradictòria amb disposicions de la pròpia Generalitat, tal com posen de manifest les al·legacions de la persona

reclamant (antecedent 8). La informació concreta demanada és si la gratuïtat del 061 es manté vigent i, en cas de no ser així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via. La resposta donada pel Departament a aquesta part de la sol·licitud és “va aplicar-se la gratuïtat del telèfon a partir de la declaració de l'estat d'alarma i mentre es perllongués aquesta declaració. El període temporal de la vigència de l'estat d'alarma fou conegut de forma notòria pel conjunt de la ciutadania” (antecedent 7). Aquesta resposta no contesta la qüestió de per quina via es va retirar la mesura de la gratuïtat del 061 i remet la informació sobre el moment de la retirada de la mesura a la vigència de l'estat d'alarma, sense concretar més, ja que considera que “la vigència de l'estat d'alarma fou conegut de forma notòria pel conjunt de la ciutadania”. El fet que fos notòria la vigència de l'Estat d'alarma mentre s'aplicava no implica que el comú de la ciutadania segueixi retenint les dates quan han passat força mesos des de la seva derogació. A la vista de les mancances, imprecisions i contradiccions anteriors, és procedent requerir el Departament de Salut perquè faciliti a la persona reclamant estrictament i amb exactitud la informació que sol·licita, és a dir: “La gratuïtat es manté vigent? Si no fos així, des de quan s'ha retirat la mesura i per quina via?”. I això comporta facilitar la data concreta de l'acabament de la gratuïtat i la disposició o l'actuació administrativa concreta que l'estableix.

En relació amb la qüestió de quantes trucades al 061 han estat gratuïtes per als usuaris durant la pandèmia, òbviament no queda contestada dient que totes. El text concret de la sol·licitud i de la Reclamació demana el nombre concret de trucades gratuïtes, no la generalitat de “totes” i, per tant, la informació que ha de facilitar el Departament és el nombre concret de trucades gratuïtes ateses pel 061.

Naturalment, si el Departament no disposa de la informació que aquesta Resolució li requereix de facilitar a la persona reclamant, cal que ho indiqui expressament.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la

desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de setembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 736/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació següent: la data concreta de l'acabament de la gratuïtat del 061 aplicada durant la pandèmia, la disposició o l'actuació administrativa concreta que estableix aquest acabament i el nombre concret de trucades al 061 que s'han beneficiat d'aquesta gratuïtat, o bé, a una indicació expressa de què el Departament de Salut no disposa d'aquesta informació, si és aquest el cas.
2. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte respecte de la resta de pretensions de la Reclamació, perquè el Departament ja ha facilitat a la persona reclamant la informació demanada per elles.
3. Requerir al Departament de Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir al Departament de Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 736/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.